

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti in prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne pečet-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Up ravníštva naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Živela, jugoslovanska vzajemnost!

V razmerju mej Hrvatí in Srbi se vrše prav letos izpremembe, ki navdajajo nas, njihove brate, s čutili največjega veselja. Krasni prizori, ki so se vršili v Belemgradu ob priliki blagoslovljenja zastave „Sokolskega“ društva, „Dušana Silnega“, prizori bratske ljubezni in sloge, v kateri so Hrvatje izmenjavali svoje trobojnice s Srbi in narobe, navdušeno popevanje hrvatske in srbske narodne himne izjedinjenih jugoslovanskih bratov, vzdružno napivanje slogi in jedinstvu obeh narodov, ki sta se sešla v srbski prestolici po svojih zastopnikih iz vseh krajev trojedine kraljevine in Srbije, oni prizori, vršeci se v pričo srbskega kralja Aleksandra in matere, kraljice Natalije, so nam bili znak, da mej dolgo dobo sovražecima in pobijajočima se narodoma začenja prevladovati pamet in — kri.

Kri ni voda, in prej ali slej je moralo priti do tega, da so se bratje izjediniли zopet v objemu in poljubu!

Dogodki mej minolimi državnozbornimi volitvami v Dalmaciji, pri katerih se je toli sijajno kazal uspeh složnega postopanja, uverili so nas, da ima ideja, kako nujno potrebna je sloga za politični obstoj in napredek mej Srbi in Hrvatí, že veliko pristašev.

Lani, dne 22. februarja, že ko se je slavila sedemdesetletnica značajnika in narodnega mučenika, dičnega rodoljuba dra. Svetozarja Miletića, sestal se je velik del srbske in hrvatske akademske mladine. Po tolikih letih mejsebojnega sovraštva, po oni nesrečni demonstraciji pred srbsko cerkvijo v Zagrebu, hitela je mladina na Miletićevo slavje, ča da izraz svojim mislim in čutom ter razvidi, ali je možno vzore hrvatske izjediniti z vzori srbskimi. In glej! Ovega znamenitega večera je pevala mladina, ki se je dotlej smrtno sovražila, mej katero se je izbilo toliko krvavih bojev, mej katero je bilo čuti pri vsaki priliki od fanatizma prekipe vajoče besede: „Ljubši mi je Srab — nego Srb!“ — „Ljubši mi je Madjar — nego Hrvat!“ — ovega večera je prepevala združena akademska mladina v bratskem objemu se držeča: „Lijepa naša domovina“ in tužno srbsko: „Onamo, onamo“.

Ne slogi, ampak jedinstvu istega naroda Srbov in Hrvatov se je napivalo na Miletićevem slavju. Mladina se je spomnila, da kakor govori z istim jezikom, da more živeti tudi z isto dušo. V preverjenju, da je jedinstvo mladine začetek jedinstva vsega naroda, podala si je srbska in hrvatska mladina roko preko propada, kateri so skopali sebični sovražniki, živeči in redeči se ob neslogi narodov. Zgodovina in filologija, prvi rodoljubi, najodličnejši učenjaki so dokazovali, da sta Srb in Hrvat sina iste matere, a sina se nista hotela dolgo poznati; teptala in zatirala sta drug drugega ter si želela smrt. Na Miletićevem večeru pa se je poravnalo vse. Ideja narodnega jedinstva se je od tiste prilike širila bolj in bolj, objemala je čim dlje širše kroge ter so dejanski pokazala, kakor povedano, v Belemgradu. Mladina pa še ne miruje!

Da doseže še večje uspehe, da pospeši še bolj korake izjedinenja hrvatskega in srbskega, izdala je v latinici in v cirilici krsen almanah „Narodna Misao“. V tej obširni knjigi dokazuje jedinstvo naroda na podlagi zgodovine in jeziko slovs, na podlagi prvih slovanskih filologov in narodnih pisateljev, kakor so bili Daničić, Rački, Šafarik, Vuk, Kopitar, Miklošič, Jagić, Leskien, Buduani i. dr., mladina kaže, koliko prokletstvo je bila nesloga Srbom in Hrvatom ter jih pozivlja k moralni združitvi, ki bode obema deloma ne le v materijalno, nego tudi še posebno v politično in kulturno korist.

Krasno, navdušeno, temeljito in prepričevalno pisani almanah „Narodna Misao“ ne more ostati brez izrednega upliva. Prvi hrvatski in srbski rodoljubi, najodličnejši politični voditelji in ugledni literati so izrazili pismeno svoje semišljenstvo z idejo mladine. Biskup Strossmayer, dr. Mazzura, dr. Potočnjak, dr. Zahar, dr. Vrbanić, prof. Šrepić, T. Smičiklas, Barčić, Sundečić, Vesnić, dr. Monti, Okrugić, prof. Zorr, Avakumović, Desančić, Tausanović Bogišić in še mnogi drugi čestitajo mladini ter jej želé celega uspeha. Vsi pa so složni v trditvi: Srbi in Hrvatje so jeden narod!

In kdo bi dvomil o tem? Jezik, značaj, običaji, zemlja, zgodovina, slava in beda, prijatelj in

sovražnik... vse je pri obeh isto. Da niso politično jedini, tega niso krivi sami, nego tuji uplivi, ki so izjedinenje zabranili iz lastne sebičnosti. Toda — svaka sila do vremena. Izpremenilo se bode tudi to, in ves narod se bo zavedal svoje skupne narodne individualnosti. Ako so se nemške katoliške in protestantske narodnosti združile v jeden narod, zakaj bi se to ne zgodilo tudi mej katoliškimi Hrvatí in pravoslavni Srbi? Radi vere se ni bati Hrvatom od Srbov ničesar, saj proselitstvo ni razvito mej pravoslavni Slovani. Glede narodosti in jezika pa o kakem razločku sploh ni pametno govoriti.

„Samostojna Hrvatska“, piše dr. Lovro Monti v Kninu, „kateri bi pritrčila krona, in kateri bi pritržile druge dežele Hrvatska, v kateri bi bili Hrvatje in Srbi jednakopravni, bi bil izvestao naš politični idejal. Toda pri sedanjih razmerah, dokler je v veljavi dualizem, ni misliti, da bi se ta idejal uresničil. Ta idejal pa nam vendar kaže smer, katere se moramo vsi držati; k temu je treba jedinstva, mejsebojne ljubezni in spoštovanja obeh narodnih debel. Razlika imena in vere ni nikaka ovira.“ — Patrijotična mladina, ta bodočnost naroda, izvede to jedinstvo prav lahko, ako hodi pravo pot. Sami si moramo pomagati, zakaj tuji nas le izrabljajo ter ščujejo drugega na drugega, piše dr. Monti. „Svojo lastno moč imamo v naši — jedinstvi. Jugoslovanstvo ni prazen pojem, ampak je resnična politična in narodna potreba. Srbi in Hrvatje v sredini, in v družbi z njimi Bulgari in Slovenci, bi tvorili kot Jugoslovanstvo moč, katero bi morali spoštovati in ki bi bila najzanesljivejši porok za razvitek balkanskih narodov. Jedinstvo mej Srbi in Hrvatí bi bilo nepremagljiva sila za Bulgare in Slovence. Jezik je skoraj pri vseh Jugoslovanih isti, in ni dvoma, da bi sprejeli Bulgari in Slovenci srbski ali hrvatski jezik za svoj pismeni jezik. Tako kulturno izjedinenje ne more škodovati nikomur v Evropi, za Jugoslovane pa bi bilo izjedinenje moč, ki bi pri političnih izpremembah igrala velikansko ulogo.“

Združitvi Srbov in Hrvatov naj bi sledila torej pridružitve Slovencev in Bulgarov, katere bi na književno umetniškem in na politično-gospodarskem polju vezal skupni, jugoslovanski jezik.

LISTEK.

Slika Marije.

(Noveleta. — Spisal Ivan Breščan.)

II.

(Dalje.)

Nekega dne je prišel ravno iz galerije slik, ko je dobil pismo od svojega brata. Mej drugimi stvarmi iz domačega kraja poročal mu je brat tudi novico, da je bila zadnje nedelje poroka sodnikove Minke s stotnikom pešpolka, ki je manevroval v dolini okrog trga.

„Kar sem s toliko bojznijo pričakoval, to se je tedaj uresničilo! To je ono svidenje, katero je klicala za menoj, ko sem odhajal od doma“, je vskliknil bolestno Alojzij tér se zgrudil obupan na stol.

III.

Mej onimi redkimi poslopji, ki so prestali hudo potresno nevihto, katere je zadela leta 1667. slovanski Dubrovnik ter uničila vso krasoto in bogastvo ponosno cvetoče republike, ostal je nepoškodovan na strmem obrežju jadranskega morja tudi stari samostan dominikancev. Niso ga zrušili

ljuti podzemeljski duhovi, niti ga ni razdejala več nego dvesto let pozneje mogočna roka Napoleonova, ki je opustošila zopet vseveli Dubrovnik. Trdno se še dviga mej šepetajočimi palmami, stoletnimi, vedno zelenimi hrasti ter mej duhtečimi olivami, oziraje se na temnomodro jadransko morje, ki se valovito zaganja v trdno pečevje in skalovje, odbijajoč se v tisočeri srebrih biserih.

Na jugovzhodni strani prostranega poslopja je mej ozkimi celicami mala sobica z razgledom na strme vrhove bližnjih gričev.

Sredi sobice je razpet na lesenem stojalu velik kos platna, na katerem je v glavnih potezah izvršen obris ženske, stoječe na zemeljski krogli. Paleta, čopiči in druga slična drobnjav na stolu poleg stojala pričča, da je tu mal slikarski atelijé.

Semkaj je zahajal brat Marijan, lep, mlad mož visoke postave. Lepo mu je sicer stala dolga samostanska obleka, a vendar njegov pogled, izraz njegovega obraza je pričal o energiji in odločnosti, katere ni potreba v tem poslopju miru in osamelosti.

Tu sem je zahajal v svobodnih urah ter se deval samotni in zamišljen na stolu pred razpetim platnom. In kadar mu roka ni mogla več risati črt,

sedel je molče pred sliko. Njegov pogled je otopel in duh njegov plaval je v daljno mu domovino, kjer je prebil prvo dobo svojega, sedaj uničenega življenja. Spomnil se je ljube svoje matere, milega brata in sestre, kateri vsi so mu branili vstopiti v samostan. A on jim ni mogel utešiti solz, kajti njegov sklep je bil trden, odpovedati se svetu, saj ni našel veselja ne zadovoljnosti v hrumu življenja on, Alojzij Poljak, kateri je živel samo nji, svoji Minki.

Bila mu je nezvesta.

Čemu se potikati po svetu? Brez nje mu je življenje večna puščoba. Ina pa li upanje, da bi bival kdaj z njo? Ne! Omočena je, in maščevati se nad onim, katerega sedaj ljubi, bilo bi prav toliko, kakor žaliti njo samo. In bi li mogel biti potem srečen? Ne, kri bi bila mej njo in njim, uničeno bi bilo življenje treb. Zato je sklenil, stopiti rajši v samostan, odtegniti se življenju, da se more ona radovati nemotena svoje mladosti.

Večkrat je sedel po cele ure tako zamišljen na stolu pred počobo, in marsikateri brat je prišel v sobo, da bi videl, kako napreduje slika. A molče se je zopet splazil vun, ker se je bal, da moti slikarja, ki, zatopljen v svoje ličeje, strmi v razpeto

„Slovani na jugu“, piše profesor Luka Zor e iz Arbanasov, „so slični beli tici. Srbi in Hrvatje so ji telo v sredi, a Slovenci in Bulgari so dvoje perotij. Naj Vas ne moti, da ima vsako svoje plemo sedaj svojo književnost, in da jo nadalje razvija. To je bilo tudi pri drugih narodih, n. pr. v Italiji, pa po dolgi borbi je postal književni jezik najboljši govor izmed vseh. To se je pri nas že zgodilo za Srbe in Hrvate, in s časom se po naravnem zakonu oprimejo skupnega literarnega jezika i Slovenci i Bulgari. V smislu duševne in kulturne jedinstosti pospešujemo proces narave!“

Prezanimivih in prevažnih vprašanj za Jugoslovanstvo torej se dotika obširna knjiga hrvatske in srbske mladeži. Ne strinjamo se z vsemi idejami, ki se zagovarjajo v „Narodni Misli“, a s polnim srcem zahvaljamo vse one mlade in stare rodoljube, ki so dvignili zopet visoko prapor jugoslovanške vzajemnosti.

V Ljubljani, 12. julija.

Pogajanja mej Čehi in Nemci so pretrgana, ker nemško strankino vodstvo ni hotelo pooblastiti izvenparlamentarskih odličnjakov, da bi sklepali o pogojih. Očividno je torej, da so pokopali pogajanja Nemci, in da zadene le nje vsa krivda. Tega se popolnoma zavedajo krivci, ker izkušajo z zefi mi zvaliti krivdo na grofa Badenija, kateremu prikrito in odkrito kažejo — vrata. Ministerstvo Badenijevo noče preklicati jezikovnih naredb, o kakem drugem pa se nadejajo, da se uda Nemcem ter jih pokliče v večino. Se li Nemci ne motijo zopet, pokaže bodočnost, ki je vsekakor jako temna in grozljiva.

Znani klerikalni drž. posl. dr. pl. Fuchs je poročal svojim volilcem ter povedal, da so voditelji liberalne stranke poznali jezikovne navedbe že predno so bile izdane, da so navedbe odobrvali in celo obljubili, da bodo izvršitev naredb podpirali, ker brez njih se razmere na Češkem ne morejo nikdar urediti. In potem — so požrli vendar le svojo besedo! Schönerer je izdal v svojem glasilu parolo: nobene sprave, ampak boj za življenje in smrt! In Nemci vseh nacionalnih in liberalnih barv so se uklonili vodstvu Schönererja ter ostali navzlic trudu vlade nespravljivi. Dr. Fuchs je tudi povedal, da je bil glavni vzrok nemške obstrukcije ta, ker so hoteli uničiti upliv avtonomističnih strank v preverjenju, da morejo liberalci obdržati pravlavo v Avstriji le pri ohranitvi centralizma.

Na prošnjo turškega sultana, naj bi posredoval v njegovem smislu pri sklepanju miru, odgovoril je naš cesar: Odkritosrčno in lojalno prijateljstvo, katero gojimo do Vašega Veličanstva, in na katero se s polnim pravom v sedanjih razmerah sklicujemo, nalaga mi dolžnost, da Vam v lastnem, in v interesu Vaše države svetujem nagel sklep miru z Grčijo, in sicer na podlagi pogojev, katere so formulirali poslaniki v Carigradu. Mejna črta, katero je predlagala komisija vojaških atašejev, se sklada principu strategične mejne poprave, kakoršno ste Veličanstvo takoj spočetka sami deločili, ta črta pa t ori z drugimi mirovnimi pogoji maximum vseh privoljenj, katera smatra koncert velevlasti opravilca. Ta koncert, ki je v svojih sklepih trden in skladen, se poteza pred vsem za to, da doseže po-

ložaj, ki bo Evropi soliden porok miru. Prosim torej Vaše Veličanstvo, da resno pretehtate moje nasvete, ter porabim priliko, da Vam izrazim svoje spoštovanje in odkritosrčno prijateljstvo. — Ta brzojavka, ki se sklada do cela z brzojavko ruskega carja, dokazuje, koliko se je izpremenilo v orientali politiki po sestanku našega in ruskega carja ter dokumente popolno slogo. Dvomiti ni, da bo to rešitev vprašanja le pospešilo. V imenu Evrope govori s to brzojavko naš cesar, zahtevajoč mir od one Turčije, ki bi brez pomoči Evrope ne bila danes nikdar zmagovalka, ampak bi bila bržčas že razbita. Da ni Turčiji San Stefanški mir upihal luči življenja, da niso priskočile Grčiji vse balkanske države, se ima zahvaliti sultan le varstvu Evrope, ki se je javljalo vedno z uspehi od Berolinskega miru pa do znanih brzojavk na vlade balkanskih dežel. Sultan se torej mora ukloniti že iz hvaležnosti svetu našega cesarja. To stori tem lažje, ker pridobi z mirom vendar tako veliko progo dežele, kakoršne ni pridobil že skoraj dvesto let noben sultan. — Skupno noto so izročile vnovič velevlasti sultanu misli petek, v katerem se povdarja sklep, da velevlasti Turčije k miru pristijo, ako kmalu ne razbremenijo Grčije dnevnih stroškov za vzdrževanje vojske.

Na Kubi poskuša general W. yler doseči uspehe z amnestijo. Položaj v posameznih pokrajinah je tak: V Havani je ustanak, iz Pinar del Rio se vojaške čete ne morejo umakniti, v Santa Clara se iz nova organizujejo insurgentje, v provinciji Villas pa je Maximo Gomez predel Trocho, t. j. španjsko verigo trdajavic. Zdravstveno stanje španjskih čet je jako slabo. Madridski list „Heraldo“ poroča, da leži do 14.300 španjskih vojakov v bolnicah. Boji, mrzlica in druge bolezni so umorile tekom dveh let že 17.500 vojakov, več nego 12.000 bojevnikov je pa ranjenih. Španjci imajo sicer 110.000 mož na razpolago, ustaši pa samo 35.000 mož, ki poznajo deželo, ki so utrjeni, da nimajo bolezni, in katerim je narod naklopujen. Vse to pa je velike vrednosti.

Iz Brazilije.

Sv. Pavel, začetkom meseca junija.

II.

Brutalnosti po braziljskih kavinih fazendah.

Izseljenci, imenovani „imigrantes“, so tu z jako malimi in redkimi izjemami zelo na slabem, toliko bolj pa še Slovenci in Hrvati, katerim dela največ pregarvice po vsem ptuja jim govornica. Italijani, Francozi, Španjoli itd. akomodujejo se lažje tukajšnjim razmeram, kajti govorijo jezik, soroden portugalskemu, katera je ta uradni jezik in nadvlada duje seveda vse ostale. — Rus, da se naši ljudje primeroma brzo poprimejo nove jim govornice, a zapelje jih vendar ravno neznanje portugalske česte, poslabšo pa v začetku, v nezdga in neprilike, katerih se ne rešijo morda nikdar več ali le težko. Ne zadošča, da jih brezvestni agenti zvalijo iz domovine, pri dejo še tu raznim pustolovcem v roke, kateri njih nevednost na vse strani izkoriščajo in jih v pravem pomenu besede „prodajo“ razupitim fazendejrom. Tu so potem ljudje v marsičem na slabšem, nego so bili v času robstva čranci. Toda o tem nečloveškem ravnanju bomo o drugi priliki obširno govorili, danes navedemo samo dva slučajja, v dokaz, da za izvestne tukajšnje kroge robstvo ni še prejenjalo. Meseca decembra m. l. prišli stasem 2 družini iz Slavonije, imenom Vojteh Oravec in Andrej Pajestka. Ošli sta na fazendo znanega suroveža

Manoel-a Damasio, kateri je ž njima ravnal slavljeno z živino, kajti tej dajo vsaj klaje, a imenovani družini stradali sta z ned ravnimi otroci vred, da jima je bilo gorje; poleg tega priganjal jih je še bič k delu. Ono malo braae katero jim je dajal fazendejro, zarčunil jim je poleg vsega še slao drago. Naravno, da sta družini vsled tega opesali, in ko je slednjič Andrej Pajestka vsled nespora in stradanja obohel, odrekel je gospodar vsako pomoč. Kaj storiti?! živi ne moreta v go b — Hodiš so ubogi ljudje po noči turšico krast, da so jo surovo jedli in si glad tešili! Slednič, ko se niso ogražili cele tri dni, zapustili so skrivaj fazendo, ker jih gospodar ni hotel dobrovolno odloviti. Ana begu dohitel jih je sio gospodarjev na čelu trope čravec; planili so kot volkovi po ljud h, a pahom in jermeni topli so suroveži vboge, s prtljago preobložene ljudi, jih suvali in teptali z nogami, brez razločka starosti in spola, grozili jim z revolverji. Slučajno mimo došli ljudje zabranili so večjo nesrečo —

S pomočjo usmiljenih ljudi došli sta družini sem v S. Paulo, proseči pri našem konzulatu pomoči in zadoščanja. Dalo se jih je od tukajšnje policije pregledati. Jedna žena ima na glavi tri okrog 6 cm dolge globoke rane, poleg tega stopena in stepana je po vsem životu nekaj časa dvomilo se je celo, da okreva k sreči se ji je na bolje obrnilo. Hčerka njena, stara 6 let, ima na glavi 2 jdnaki rani kakor mati, vsi ostali (skupaj 9 oseb) so več ali manje ranjeni in stepeni, otroke pa še vsled strahu božjast nspada. — Stvar ne potrebuje komentara.

To se je godilo prve dni meseca marca t. l. ter se je vse pri tukajšnji policiji in na našem konzulatu protokolarično ugotovilo in izključno jejo spisi vsak dvom na resnici povedalega. — Seveda bodeta vdobili družini v novih ved zadoščanje. Vsa stvar obravnava se sedaj vsled ukaza našega poslanstva v kriminalni pravi, koje ugoden izid je brezdvomen, čeravno sedaj še v dalji daljavi. Vse prav, a kdo povrne prestane bolečine, žalost in tugovanje po dajati, srceci, a izgubljeni domovini? — Niče! A da se niso ljudje obrnili na pravo mesto, vdobili bi ne bli ničesar, in v zlic vsej policiji skrivil ne bi se bil niti jeden las barbaričnemu fazendejru. Saj se mu itak ne bode, plačal bo, pa bo konec; z denarjem se tu vse, prav vse pobota —

Nekaj družin iz Knežaka Zagorja in okolice Trnovske, sedšega okraja Ilir Bistriškega na Notranjskem delajo le pri drugem takem poštenjaku z imenom Octaviano de Atyas Lima. Duž ne z odrašenimi otroci služile so bore malo, a so vendar le služile, a one z obilimi malimi otroci si niso megle prislužiti še celo hrane ne, in ne bi se bile rešile z lepa dolgov. Dogovorili so se vsled tega, da obracunjo skupno z gospodarjem in potem oddejo vsi iz fazende. Pri obračunu imsele so družine skupno 200 Milrejsov (okrog 100 gl. a. v) na dobrem, a gospodar jih ni hotel izplačati, da še celo robo večje vrednosti, kakor puške, sekire itd. jim je pobral. Družine morale so brez plačila oditi. Na poti dohiti jih gospodar s čranci, pretepe od prvega do zadnjega vse, a ljudje bežijo, da si življenja rešijo in pomečejo vso prtljago proč. Nekateri bili so vsled tega nad mesec dni nesposobni k delu. Vsled intervencije našega konzulata prišli so ljudje k svoji pravici.

Taki in jednaki prizori nso redki, a redko pridejo v javnost. Večina naših ljudi še ne ve, da je v S. Pavlu avstrijski konzulat; dosti jih je pa tudi, kateri imajo o konzulatih po vsem napačne pojme in se navadno vsled tega ne upajo prositi pomoči. Dostikrat trpijo vsled navednosti grozne krivice, katere bi se dale tako lahko odstraniti, da bi se le na pristojnem mestu prijavile. —

Sicer bomo, kakor že rečeno, o neznosnih razmerah vbojih zapeljanih ljudi o prvi priliki kaj več priobčili in opisali njih žalostni in usmiljenja vredni položaj kot naslednikov prejšnjih trpinov — robov.

platno pred se ali pa z zaprtimi očmi stoji pred svojim delom.

Šele zahajajoče solnce ga je prebudilo iz sanj. Skozi vejevje visoke akacije je prodril vroč žarek ter se igral na njegovem čelu. Tu se je vsklonil mladi umetnik naglo po koncu, stopil k oknu ter zrl po lepi okolici, da bi prepoznal spomine iz preteklih dnaj. Gledal je na sinje morje, kjer so se zibali ribarski čolanci z rumenimi jadri, kjer so se potapljale morske ptice, loveč male ribice ter se v krogu podile okrog sivega pečevja, molečega iznad morske gladine.

Tako je mineval Alojziju — Marijanu dan za dnevom.

A čem bolje se je bližala slika zadnji potezi, tem jasnejše je postajalo umetnikovo lice . . .

Slika je bila dovršena.

Postavili so jo v glavni altar kapela. Vse je občudovalo krasno Madono ter čestitalo mlademu umetniku. Le tu in tam je izrekel kdo, da je slika preveč posvetna, da primanjkuje Madoni one nebaške vzvišenosti, ki jo vzdiga nad zemeljske žene ter jej daje čni sveti čar, ki diči kraljico nebes in zemlje.

Marijan je ostajal v cerkvi pred sliko Marije ter jej zrl v oči, zdihujoč k njej iskrene molitve svojega srca.

In v teh urah, katere je prebil in preklečal pred sliko v kapeli, našel je utešitve. Prej otožni in zamišljeni Marijan je postal zopet miren in zadovoljen. Z iskrenostjo je prepeval Marijine pesni, čital kajige o čudežih, ki so se dogodili na njeno prošnjo ter se mej vsemi v samostanu odlikoval po svoji pobožnosti in ponižnosti.

Nekega dne obišče ga brat Anton.

Kako se je čudil Anton, ko je videl, da ga Alojzij ne vprašuje niti po domačem kraju, niti po znancih in prijateljih, temveč mu govori samo o radosti in zadovoljnosti, ki jo vživa tu vozki svoji celici! Menil je prej, da ga ne bo nehal spraševati o sednikovih, da mu ne bo mogel dovolj pripovedovati o domačinih, a motil se je; niti besedice ni čul o tem iz ust svojega brata.

Vesleč se sreče njegove, poslavljjal se je Anton proti večeru od Alojzija.

„Pokaži mi še sliko Marije, o kateri sem čital, da si jo krasno naslikal!“

Marijan je peljal svojega brata v kapelo, a

predno mu je mogel pokazati svoj umotvor v oltarju, vskliknil je Anton z nekako čudnim nasmehom: „Vidim jo, tvojo Marijo!“

„Kako ti ugaja?“

„Jako lepa je; toda tako krasna skoro ni bila — ona.“

„Kaj misliš s tem? Ne razumem te. Za Marijo ni prelepe slike,“ odvrne Marijan.

„Res je, dragi brat! — Vender pa si slikal preveč po — naravi.“

„Meniš li, da ima moja slika sličnost s kako žensko, katero sem kdaj poznal? vpraša Marijano suplo.“

„Da, ljubi moj! A ta ženska ni več vredna, da bi bila model Marijini sliki. Sramota, katero je zakrivila sodnikova Minka — vidiš, da sem jo spoznal v Tvoji sliki! — zadnji čas, je prevelika.“

In Anton je pripovedoval svojemu bratu o nekdanjem njegovem idejalu, kako je zapustila svojega soproga ter ubežala z nekim baroničem, s katerim se je seznanila v toplinah.

Molče je slušal Marijan svojega brata, goreče ga je poljubil ter se težkega koraka vrnil v svojo celico, kjer je svoj duh olajšal z globokim vzdihom: „Rešim te, Marija!“ (Konec prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 12. julija.

— (Klerikalci so se udali!) Znano je, da je v zadnjem zasedanju deželne zbornice kranjskega prišlo na dnevni red vprašanje o premembah deželnozbornice volilnega reda. Po inicijativi narodne stranke se je doseglo, da je odsek predlagal, naj se uvedejo direktne in tajne volitve. Proti temu predlogu so se dvignili klerikalci in z obstrukcijo, s tem, da so sejo zapustili, preprečili njega vzprejetje. Mislili so, da je s tem predlog pokopan, a prevarili so se. Na predlog dra. Tavčarja je deželna zbornica naročila deželni odbor, naj v prihodnjem zasedanju v prvi seji zopet predloži ta načrt volilni reformi. Tega sklepa in pa velike nevolje volilcev se je klerikalna stranka ustrašila, in odbor kat. pol. društva se je izrekel za direktne in tajne volitve, vendar cesar ni dvoma več, da bo klerikalna stranka zauje glasovala, četudi s težkim srcem, kakor je s težkim srcem glasovala za podporo slovenski višji dekliški šoli in za druge predloge, pri katerih je videla, da si je narodna stranka zagotovila večino, tudi če bi klerikalci glasovali proti njim.

— (Slovenski dihur in pevsko društvo „Ljubljana“.) Miado pevsko društvo „Ljubljana“ ima nestrme, da si je pridobilo naklonjenost okrog „Slov. dihurja“ stoječih gospodov, kateri izkoriščajo vsak nastop tega društva za svojo strančico in proti drugim narodnim društvom ter proti narodnim krogom spleh. Tako se je zgodilo po blagoslovljenju zastave „Ljubljane“, tako se je zgodilo po škofjeleški slavnosti. Kdor ni slep na oboje očesi, mora videti, da „Ljubljana“ ne more izhajati in prosperovati, če odbije od sebe narodna društva in narodne kroge. Pridobila si je simpatije in podporo teh društev in teh krogov, in naše mnenje je, da mora gledati, da si jih ohrani. Zategadelj smo „Ljubljani“ prijateljski svetovali, naj izjavi, da ni v nobeni zvezi z nedostojnim natočevanjem „Slov. dihurja“ na narodna društva in na narodno občinstvo, a društvo še dosega, ni izjalo take izjave. Ne moremo verjeti, da je to namenoma opustilo, naj bi tako molčanje na našo prošnjo bilo le dokaz, da se „Ljubljana“ strinja s pisavo „Slov. dihurja“, da jo odobrava in da je z njo hodi že v katerikoli zvezi. Ponavljamo zategadelj svojo željo, in se na-dejamo, da jej društvo ugodí, ker bi bili sicer prisiljeni, izvajati iz tega vsa konsekvence!

— (Okrajna bolniška blagajna.) Pri letošnji volitvi odbora okrajne bolniške blagajne voljeni so bili pristajši takozvane „Zaveze kranjskih obrtnikov“, kateri so pri blagoslovljenju zastave pevskega društva „Ljubljane“ igrali jako klaverno ulogo. Tem „preurejevalcem sveta“ že dolgo ni bilo všeč vodstvo okrajne bolniške blagajne. Sicer je g. Anton Kleim kot načelnik bolniške blagajne tekom štirih let storil mnogo za ta zaved, tako da ima danes okrajna bolniška blagajna skoro 21.000 glid. gotovega denarja prihranjenega, a vzel temu ni bil všeč katoliškimi socializatom, in zato so ga stimoglavili. Velika večina členov okr. bolniške blagajne se za volitve ni zmenila in vsled tega so zmagali možje, kakor Kregar in drugi. Načelnikom načelnikstva je bil izvoljen pasar Kregar, načelnikom nadzornikstva Jos. Turk, načelnikom razsodišča pa dr. Jos. Furlan. Najlepša je pa ta: Kregar in njegovi pomočniki spadajo h kovinski zadrugi, katera ima svojo posebno bolniško blagajno, a da se je mogel Kregar vthotapati v okr. bolniško blagajno, vpisal je v blagajno hipec, kateri mu vrtil kolo! To je gotovo jako značilno. Sicer pa je naše mnenje, da g. Kregar nikakor ne sodi za načelnika okr. bolniške blagajne, ne samo zategadelj, ker spada h bolniški blagajni kovinske zadruge, ampak tudi zategadelj, ker ga je morala blagajna kovinske zadruge že večkrat denarno kaznovati, ker ni naznanil svojih delavcev.

— (Gledališka šola „Dramatičnega društva“) se odpre dne 18. julija. Gojenci in gojence se poučujejo v tej šoli v deklamaciji, mimiki, o tehniških potrebah in pomoških pri igranju in o dramatiškem predstavljanju. S teoretičnim poukom so združene praktične vaje na odru. Učitelj je gosp. režiser I.emann. Pouk je brezplačen. Vpisovanje v gledališko šolo se bo vršilo od 15. do 18. julija od 11. do 12. ure dopoldne in od 6. do 7. ure zvečer v intendantni pisarni v gledališču.

— (Gospodinjska šola.) Pripravljalni odbor za ustanovo gospodinjske šole izel je v petek v „Narodnem domu“ sejo. Sklenila se je pravila za društvo „Gospodinjska šola“. To društvo bi v Ljubljani oživetorilo in potem vodilo šolo, kjer bi se dekleta, ljudski šoli odrasla, izurila v vsi, domače gospodinjske zadevajočih strokah, v prvi vrsti pa, kolikor treba v mali meščanski in delavski rodbini. Pouk naj bi bil v prvi vrsti praktičen, to je, obsegal bi: kuhanje, pranje, likanje, prirobovanje in šivanje najpotrebnejših stvari, či-

ščenje obleke ter stanovanja. Poleg tega naj bi se teoretično dajala navodila iz vzgojeslovja, zdravjeslovja in gospodinjskega računstva. Ker je pouk največ namenjen ubožnim dekletom, bode torej moral biti praviloma brezplačen. Vodstvo društva bi naj bilo v rokah odbora, ki sestaja iz 16 dam in 4 gospodov; vse odborniške glavne posle opravljajo dame; odboru na čelu hodi predsednica ali nje namestnica; deset odbornic je ob jednem toliko nadzorovalnih dam za šolski pouk. Toliko za danes iz sklepijenih pravil, katera se sedaj predložijo vladi. Upanje je, da se s poukom prične še to jesen.

— (Orglarska šola) „Cecil. društva“ v Ljubljani ima sklep šolskega leta (setos že 20) dne 14. t. m.

— (Pevsko društvo „Slavec“ v Ljubljani) priredi v nedeljo, dne 18. julija t. l. velik celodnevni izlet v Litijo in Šmartno. Vspored izleta: Izletniki se zbirajo ob 7/6. uri zjutraj na južnem kolodvoru, odkoder se odpeljejo ob 6.25 in dojejo v Litjo ob 7.32. Na kolodvoru pozdravi izletnike pripravljalni odbor. Pred vhomom v Litijo slovesen pozdrav in slavnosten vzprejem gostov. Na to zahtev v gostilni g. Jurija Oblaka. Ob 9. uri odhod v Šmartno. Pred vhomom v Šmartno slovesen pozdrav in slavnosten vzprejem izletnikov. Ob 10. uri sv. maša v dekanijski cerkvi pri kateri poje pevsko društvo „Slavec“. Po maši „pevski stanek“ na vrtu g. Iv. Wakonigga. Ob 1. uri povratek v Litijo in ob 1/2.2 uri skupen obed v gostilni „na pošti“. Ob 5. uri popoldne priredi pevsko društvo „Slavec“ na vrtu gostilne „pri Furtani“ s prijaznim sodelovanjem litijskih rodoljubkinj, pevskega društva „Zvon“ in tamburaškega zbornice iz Šmartnega veliko ljudsko veselico v korist družbi sv. Cirila in Metoda (po posebnem vspredu). Ob neugodnem vremenu vrši se veselica v prostorih g. J. Oblaka. Po veselici presta zabava. Odtod iz Litije v Ljubljano ob 1/2.11. uri zvečer. Oglasila za večje in skupen obed (kuvert 70 kr.) vzprejema trgovec g. Fran Čuden na Glavnem trgu in društveni odbor „Slavec“.

— (Vrtna veselica šentjakobsko trnovske ženske podružnice) se je vršila včeraj popoldne in zvečer v prav prijetnem hladu na vrtu gostilne pri Lloyd. Vdeležba je bila tolika, da so morale stati mize še zunaj vrta, in da je moralo mnogo gostov oditi, ker niso dobili prostora. Po krepkem in resnem pozdravu trudoljubne in energične predsednice, gospe Filip Supančičeve, ki je na zdravila prijateljem družbe sv. Cirila in Metoda, pripravljajoč podružnico naklonjenosti ljubljanskega, zlasti ženskega občinstva, in po nagovoru predsednika družbe, g. T. Zupana, ki je nazdravil obojemu odboru, ki naj ostane vedno prav tako delaven in vztrajen, kakor je bil prej, ter napil mlademu pevskemu društvu „Ljubljana“, želeč mu prosperanja, — po teh zdravicah se je vršila sva bodca zabava s prijaznim oddajka vojaške godbe in petjem „Ljubljane“. Nekateri ljubljanske narodne gospece pa so prodajale srečke, ki so donosne — lepa izjema, katero je v korist vsem društvom le pripraviti! — tudi mnogo lepih dobitkov. Naj bi se tudi vse nadaljne veselice te vrste podružnice toli izbornu posrečite na korist šolski družbi ter v posebno čast iglnege odbora in njega simpatične predsednice, gospe Supančičeve!

— (I. splošno ljubljansko kolesarsko društvo) v Ljubljani priredi dne 13. julija t. l. zvečer ob 8. uri v društveni dvorani izvanredni občini zbor. Dnevni red: I. Dgovor o premembah društvenega naslova. II. Nadomestna volitev v odbor. III. Volitev dveh računskih preglednikov. IV. Razni nasveti. Častite gospe društvenike pozivlja in prosi odbor, da se udeležijo zbornice v obilnem številu.

— (Zakaj ljudje kolesarje črtijo?) Piše se nam: Včeraj zvečer ob 1/2.10. uri sem se po Tržaški cesti s svojo družino sprehajal. Po trotoarju mimo vile g. Benedikta se pripeljeta dva kolesarja, jeden z lučjo, drugi brez luči. Nasproti biš g. Supančiča sredsta kolesarja dva moža, katera bi skoro povozila; vsled tega prestrašena, reče jeden teh mož: „Ta ni dovoljeno voziti, temveč po cesti“, na kar se kolesarja takej obrneta, poskočita z koles, ter jeden ta koj potegne revolver, nameri ter pravi ponavljaje: „Haut verfluechter, gehst gleich weiter“? Mož sta vsa prestrašena prosila: „Ne streljati, midva imava družino“. Po zatrdilu napadenih mož sta bila ta dva kolesarja častnika. Ali se je po takih dogodkih čuditi, če ljudje kolesarje sovražijo?

— (Z Viča) se nam piše: Naše prostovoljno gasilno društvo priredi 8. avgusta veliko slavnost v spomin petindvajsetletnice svojega obstoja. Naše gasilno društvo je jedno najstarejših, in jedno najprvih — lahko rečemo: prvo, ki je začelo slovensko poselevati — zatorej gotovo zasluži, da se gasilna društva polnoštevilno odzovejo povabilu, posebno, ker bo ta dan, 8. avgusta, sestanek delegatov kranjskih gasilnih društev in „Zavezništva“ odbora. Za dobro potrežbo in za varno zavetje — če bo deževalo — je poskrbljeno. Priprave za sprejem gostov se že delajo in bode sprejem — kakor videti — velikanski. Vzpored se pričoi in razpošlje v kratkem.

— (Strela.) V petek popoldan ob 1/2.2. uri udarila je strela v skedenj Janeza Janca iz Gorišic pri Grahovem. Skedenj je do tal pogorel. Zgorelo

je 4 voz sena. Pogorelec bil je zavarovan za malo svoto.

— (Podružnice sv. Cirila in Metoda za brdski okraj) občini zbor se bo vršil dne 22. julija t. l. popoldne ob 4. uri v Lukovici pri „Slaparju“, kamor vabi odbor vse društvenike.

— (Požar) V četrtek zvečer ob 1/4.10. uri je gorelo na Rakeku; zgorela je tovarna parača žaga Feltrinellijeva, zgorelo je tudi mnogo lesa in drv.

— (Slovenska spodnja gimnazija v Celju.) Učenci, kateri hočejo vstopiti v prvi razred c. kr. državne nižje gimnazije v Celju, se vpiše dne 17. julija ob 8. uri zjutraj v ravnateljevi pisarni, Šolska ulica hišna št. 21, 2. nadst. Sprejemni izpit se vrši isti dan ob 10. uri zjutraj v učni sobi drugega razreda, Nova ulica hišna št. 9, 1. nadst.

— (Imenovanje) C. kr. trgovinsko ministerstvo imenovalo je finančnega konceptnega vežbenika Friderika Jasilkowskega v Črnicah poštним konceptnim vežbenikom v Trstu.

* (Defraudacija) Poštni asistent Vogel v Pirni na Saskem je poneveril denarno pismo, v katerem je bilo 51000 mark, in je pobegnil. Daleč ni prišel Policija v Pešti ga je vjela in dobila pri njem skoro ves denar. Samo 126 mark je bil mladi defraudant porabil.

* (Španjski boji z biki) so še vedno jako priljubljeni v zagrebem prostoru, katero obdajajo prostori za gledalce, borita se bik in matador, t. j. konjenik v posebni opravi in z dolgim mečem. Bika drsijo z rudačmi sukajami in s kratkimi nožiči, katera mu zabijajo v mezo, pa odkakujejo preko ograje. To traja toliko časa, da se zapodi bik v konjenika; pri tem zabode matador biku meč v srce, če je na nerden, zabode bik konju svoje roge v trebuh. Mnogo konj pogine večkrat radi jednega samega bika. Pa tudi mnogo matadorjev pr-bodejo biki. Od 5. aprila do 15. oktobra 1896. t. j. bila na Španjskem 478 bojev z biki. Pri teh bojih so ubili 1218 bikov, ki so veljali pol milijona. Najslavnejši matadori, katerih je sedaj le 23, so zaslužili svoto 1.329.000 peset. Matadorji l. reda zaslužijo za vsak boj 2500—4500 peset. Guerrita, ki je sedaj najslavnejši boritelj z biki, je tekom omenjenega časa imel 68 bojev, je ubil 174 bikov ter zaslužil 286.000 peset. Lep, a težko zaslužen denar!

Brzojavke.

Gorica 12. julija. Pogreb umrlega knezonadska Zorna se bo vršil v sredo.

Celovec 12. julija. Strankarskega shoda nemških nacionalcev, ki se je vršil včeraj, se je udeležilo 650 odposlancev. Shod je vzprejel resolucijo, s katero zahteva, naj se boj proti jezikovni ravnopravnosti nadaljuje brezobzirno.

Dunaj 12. julija. Ministerski predsednik grof Baden in minister unanjih del grof Goluchowski sta bila danes skupaj pri cesarju. Avdijencija je trajala dve uri.

Dunaj 12. julija. Predsednik dunajskega višjega sodišča, grof Chorinsky, kateri je svojo krsijero začel v Ljubljani, je umrl za srčno kapjo.

Heb 12. julija. Včerajšnji dan je bil jako viharen. Navzlic prepovedi, da se shod ne sme vršiti, se je pripeljalo nad 9000 oseb iz raznih stranij, poglavito iz Ascha. Mesto je bilo vse v zastavah, izobešene so bile zgolj frankfurtarice. Že v predvečer so bile demonstracije, zlasti, ko jo bil izdan oklic zbranih nemških poslancev. Včeraj je več sto oseb, na čelu jim posl. Funke, hotelo siloma na strelišče, da bi se tam vršil shod. Redarji in finančni pazniki so to preprečili. Popoldne je mnogo tisoč oseb prekoračilo mejo. Zbrali so se na Bavarskem, kjer se je vršil shod. Na shodu so govorili Wolf, Iro in Kittl. Napadali so državo in žalili dinastijo. Ko so se demonstrantje vračali v Heb, in so jih hoteli redarji in finančni pazniki razgnati, nastala je rabuka. Demonstrantje so na redarje pljuvali, jih zasramovali in jih obmetavali s kamni. Redarji in orožniki bi se bili morali demonstrantom umakniti, da jim ni prišlo vojaštvo nasproti. 19 oseb je bilo aretovanih, jedna oseba nevarno ranjena. Pred spomenikom cesarja Jožefa je številna množica prepevala „Die Wacht am Rhein“ in demonstrovala proti vladi, a vojaštvo jo je razgnalo.

Heb 12. julija. Posebna okrožnica pozivlja meščane, naj praških redarjev nihče ne vzame pod streho, naj jim nihče niti za najbolje plačilo ne da ne hrane ne pijače in naj se po vseh hišah zapre vodovod, da ne dobe vode.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Martina Stepica zemljišče v Zatičini, cenjeno 100 gld., dne 15. julija in 12. avgusta v Zatičini.
Frana Lipoglav v šek a posestvo v Klancu, cenjeno 1589 gld., dne 16. julija in 20. avgusta v Radečah.
Frana Pirnata zemljišče v Krtini, cenjeno 4150 gld., dne 17. julija in 21. avgusta na Brdu.

Loterijske srečke 10. julija.

V Gradci: 84, 22, 61, 78, 36.
Na Dunaji: 30, 63, 88, 49, 59.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Julij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
10.	9. zvečer	737.3	18.4	sl. szah.	oblačno	
11.	7. zjutraj	737.9	18.9	sl. ssvzhod	pol obl.	85.4
	2. popol.	737.5	24.1	sr. ssvzhod	pol obl.	
	9. zvečer	737.6	21.2	sl. sever	oblačno	
12.	7. zjutraj	739.4	17.3	sl. vzhod	skoro jas.	0.2
	2. popol.	737.9	21.4	sr. vzhod	del. jasno	

Srednja temperatura sobote in nedelje 22.0° in 21.4°, za 2.4° in 1.7° nad normalom. V soboto zvečer ob 6. uri nevihta s ploho.

Dunajska borza

dne 12. julija 1897.

Skupni državni dolg v notah	102	gld.	10	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	"	25	"
Avstrijska zlata renta	123	"	20	"
Avstrijska kronna renta 4%	101	"	20	"
Ogorska zlata renta 4%	122	"	75	"
Ogorska kronna renta 4%	100	"	15	"
Avstro-ogorske bančne delnice	952	"	—	"
Kreditne delnice	369	"	25	"
London vista	119	"	50	"
Šemški drž. bankovci za 100 mark	68	"	67 1/2	"
10 mark	11	"	73	"
36 frankov	9	"	62 1/4	"
Italijanski bankovci	45	"	55	"
C. kr. cekini	5	"	65	"

Dne 10. julija 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	157	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	189	"	—	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	"	25	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	99	"	80	"
Kreditne srečke po 100 gld.	200	"	—	"
Ljubljanske srečke	22	"	25	"
Budolfove srečke po 10 gld.	25	"	25	"
Akcije anglo-avstr. banke po 300 gld.	159	"	—	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	472	"	—	"
Papirnati ruhelj	1	"	26 1/4	"

Hiša z zemljiščem

sredi Šmartna pri Litiji

se odda v najem.

Pripravna je za vsako obrt, posebno za mesarsko, katera že mnogo let obstoji. (1011-1)
Natačno se izve pri lastnici **M. Jaklič**, Komenskega ulice št. 16, II nadstr. v Ljubljani.

Iščem solidno šiviljo.

Vpraša naj se na Marije Terezije cesti št. 1, pritično (1010)

Trgovina

z manufakturnim in drobnim blagom v živahnem mestu na najlepšem prostoru, se dá pod ugodnimi pogoji v najem. Zaloga blaga 5% pod lastno ceno. Ponudbe pod **E. B. 1000** na upravnitvo „Slov. Naroda“.

Gostilna v Ljubljani

se išče v najem, eventuelno se kupi.

Prjazne ponudbe se prosijo pod naslovom: „Gambrinus“ na upravnitvo „Slov. Nar.“. (10 R-1)

Prof. dr. L. Roesler, ravnatelj c. kr. kemično-fizijološkega poskušališča za vino- in sadjerejo v Klosterneuburgu pri Dunaju, je II. (508-7)

železnato vino

lekarnarja **PICCOLI**-ja v Ljubljani

kemično preiskal in našel, da ima za to porabljeno izborno vino dostavek lahko prebavljivega železnega preparata in torej v vseh onih slučajih, v katerih se mora vzeti takšen preparat, prav dobro služi.

Naznanilo in priporočilo.

Naznanjam sl. p. n. občinstvu, čast. duhovščini, grajskemu, uradnikom, učiteljem itd. itd., da sem z dnem 6. julija t. l. odprl

trgovino s pohištvo

in

tapetniško obrt

v Celji v „Narodnem domu“.

Prodajal bodem pohištvo po fabriški ceni in garantujem za solidno in trajno blago. Delal bodem vsa tapetniška dela fino, cenó in trpežno. Zagotavljam vedno dobro in hitro postrežbo in se priporočam v obilna naročila.

V Celji, 1. julija 1897.

Miroslav Zor,

(971-5)

tapetar.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1897.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Proga čez Trbiž.

(962-155)

Ob 12. uri 5 min. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Aussen, Ischia, Gmunden, Solnograd, Leud-Gastein, Zell ob jezuru, Inomosta, Bregeno, Curih, Genova, Paris, čez Klein-Reifling v Steyr, Linca, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 min. sjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, Linca, Budejevice, Plenz, Marijine varé, Heb, Francove varé, Karlove varé, Prago, Lipako. — Ob 11. uri 50 min. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 min. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Leud-Gastein, Zell ob jezuru, Inomosta, Bregeno, Curih, Genova, Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Linca, Budejevice, Plenz, Marijine varé, Heb, Francove varé, Karlove varé, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 39 min. popoldne osonni vlak v Leace-Bled, (le ob nedeljah in praznikih.) — Ob 7. uri 46 min. zvečer osonni vlak v Leace-Bled.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. sjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 56 min. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 36 min. zvečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 53 min. sjutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Linca, Steyra, Gmundena, Ischia, Aussen, Paris, Genova, Curih, Bregeno, Inomosta, Zell ob jezuru, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 56 min. sjutraj osonni vlak iz Leace, Bleda. — Ob 11. uri 20 min. dopoldne osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plenz, Budejevice, Solnograda, Linca, Steyra, Paris, Genova, Curih, Bregeno, Inomosta, Zell ob jezuru, Leud-Gasteina, Ljubna, Celovec, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 min. popoldne osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 min. zvečer osonni vlak s Dunaja via Amstetten in Ljubno, iz Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plenz, Budejevice, Linca, Steyra, Solnograda, Beljaka, Celovec, Pontabla. — Ob 10. uri 25 minut zvečer osonni vlak iz Leace-Bleda (le ob nedeljah in praznikih.)

Proga iz Novoga mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. sjutraj mešani vlak. — Ob 3. uri 33 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 36 min. zvečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 33 min. sjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 26 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. sjutraj, ob 11. uri 8 min. dopoldne, ob 6. uri 20 min. zvečer, ob 9. uri 56 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

(1012-1)

Prodajalka

katera ima veselje tudi za gostilno, vzprejme se takoj v prijetnem velikem trgu na Notranjskem. Več se izve pri upravnitvu „Slov. Naroda“.

Poštni praktikant

vzprejme se pri c. kr. poštne uradu v Grosupljem. (1006-2)

Iščem učenca

pridnega, poštenega, iz dobre rodovine, 15-16 let starega, z dobrimi spričevali. (1009-1)

Josip Laurič

trgovec z mešanim blagom, Nova vas pri Rakeku.

Služba praktikanta

korespondenta, oziroma knjigovodje razpisana je pri prvi žebljarski in železno obrtni zadrugi v Kropi — Prošnje naj se pošljejo na naslov zadruge. Vzprejem takoj. (1013-1)

VIZITNICE Narodna Tiskarna.

priporoča

Najtečnejša umetna hrana otrokom

je, kakor splošno priznavajo zdravniki, popoluoma škroba prosta

Frana Giacomelli-ja

I. dunajska otroška redilna moka

dobavitelja društva c. kr. državnih uradnikov avstrijskih

Dunaj, XV/1, Robert Hamerlinggasse 1.

Ogromna množina spričeval in priznanih pisem.

Velika škatlja 80 kr., majhna 45 kr. (880-9)

Zaloga pri g. lekarnarju **M. Mardetschlaeger-ju** „pri zlatem orlu“ v Ljubljani, Preštrnov trg št. 2. Dalje v vseh lekarnah in drogerijah.

Prva kranjska izdelovalnica novih bicikljev

Josip Kolar

v poslopji stare pošte.

Najljudneje javljam slav. p. n. občinstvu, da imam v zalogi

kolesa (biciklje)

svojega domačega izdelka

in jih priporočam vsem kolesarskim prijateljem in vsem, ki domačo obrt radi podpirajo.

Za vsako doma izdelano kolo jamčim dve leti.

Imam pa tudi veliko zalogo najfinejših angleških in dunajskih koles po nenavadno nizkih cenah.

Ker imam sedaj urejeno delalnico za nova kolesa, zmožen sem kolesa prenavljati, ponikljati in lakirati, iz starih nove narejati in izvrševati najtežavnejša popravila najbolje in netočneje.

Zamenjavam tudi z ugodnimi pogoji nova kolesa s starimi.

Z velespoštovanjem se uljudno priporočam

(358-20)

Josip Kolar.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

Globoko užaljeni naznanjamo podpisani vsem sorodnikom, znanec in prijateljem pretužno vest, da je naš iskreno ljubljani oče, brat, strije in svak, gospod

Ivan Jager

mesarski mojster in hišni posestnik

danes ob 1/2. uri popoldne, po kratki in mučni bolezni, previden s sveto popotnico, 38 let star, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb prerano umrlega pojde v torek, dne 13. t. m., ob 5. uri popoldne iz mrtvašnice deželne bolnice k sv. Krištofu.

Sv. maše za dušni mir pokojnika brale se bodo v domači župni cerkvi pri sv. Petru.

Priporočamo ga v blag spomin in molitev.

V Ljubljani, dne 11. julija 1897.

(1014)

Žalujoči ostali.

R. A. Smekal

Cech, Moravska

c. k. priv. tovarna brizgalnic, cevij in kmetijskih strojev

priporoča

(914-4)

vsake vrste brizgalnic, cevij za ognje-gasna društva ter kmetijske stroje

po najnižji ceni tudi na obroke.

Podružnica: **R. A. Smekal** v Zagrebu.